

תת"ע 1164/11/19 - מדינת ישראל נגד גל אזיקרי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1164-11-19 מדינת ישראל נ' אזיקרי
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ביטון

המאשימה

נגד

גל אזיקרי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 19.6.19, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין אי ציות להוראת שוטר במדים, שהורה לו לעצור את הרכב (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: " אני נסעתי בשבטי ישראל, מיפת ימינה. אחרי 500 מטר יש את הצומת של הרמזורים. אני פניתי ימינה, הסתכלתי במראה ראיתי נידת במרחק של 800 מטר, עם קסדה מלאה. אחי לפני כמה שנים עבר תאונה וההורים שלי לא מסכימים לא לנסוע עם קסדת חצי. הוא היה בתחילת הרחוב ואני בסוף הרחוב, אני לא שמעתי שהוא כרז לי. אחר כך הוא בא אלי ואמר לי לעמוד בצד, ביקש רישיון נהיגה, נתתי לו. הוא אמר לי שהוא נותן לי הזמנה על אי ציות לשוטר. הוא אמר שברחתי לו, שאלתי אותו מתי ברחתי לו, אני בכלל לא שמעתי אותו".

ביום 11.12.19, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מספר 1- רס"ר רמי ליוייב, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: ת/1- דו"ח פעולה, ת/2 - עותק מסרטון מצלמת גוף.

עד תביעה מספר 2- סמ"ר תאופיק אליאס, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: ת/3 - הזמנה לדין וכתב אישום, ת/4 - דו"ח פעולה, ת/5 - דו"ח מעצר, ת/6 - עותק מסרטון מצלמת גוף.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 19.6.19, בסמוך לשעה 17:50, נהג הנאשם באופנוע, בתל אביב, ברחוב שבטי ישראל, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו בסמוך לבית מספר 83, נצפה על ידי עד תביעה מספר 2, כאשר הוא נוהג ב"צורה פרועה", סוטה ועוקף כלי רכב, מבלי להאט, תוך שהוא מרכיב נוסע מאחוריו. העד כרז לנאשם, מספר פעמים, לעצור, אך זה, אף שהביט לאחור, המשיך לנסוע במהירות, בניסיון לברוח מהעד, עד שלבסוף נעצר בצומת הרחובות ד"ר ארליך- שדרות ירושלים, בגין אור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו. העד ציין כי שמר על קשר עין רצוף עם הנאשם עד לעצירתו.

לנאשם לא היה מסמך מזהה ולאחר העד מסר לו הזמנה לבית המשפט והורה לו להמתין עד לקבלת הודעת תשלום קנס בגין עבירה נוספת, של נהיגה כשלוחית הזיהוי האחורית אינה תקינה, קרע הנאשם את העותק שמסר לו העד ועזב את המקום, כשהוא נוסע על האופנוע ללא קסדה, עד שנעצר על ידי עד תביעה מספר 1.

ב-ת/3, נרשמו מפי הנאשם הדברים הבאים: "מה אין לך מה לעשות, משעמם לך, אני לא מפה, תוכיח לי שברחתי, אתה שקרן".

במהלך הדיון, הוצגו מספר סרטונים שצולמו במצלמות הגוף של עדי התביעה, כמפורט בפרוטוקול הדיון.

הנאשם לא חקר נגדית את העד הראשון וטען בפני העד השני, כי זה סימן לו עם היד שהו איכול להמשיך בנסיעה, טענה שנשללה מכל וכל על ידי העד. לשאלת הנאשם אם יש לו תיעוד מהשלב בו כרז, לדבריו, לנאשם לעצור, השיב העד כי אין תיעוד כזה.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, הבחין בע"ת 2 עומד בצד והמשיך בנסיעה, עד שהגיע לצומת בו עצר, בשל האור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו ואז פנה אליו העד וביקש את רישיונותיו.

בהמשך, אמר לו העד כי ירשום לו דו"ח הזמנה לבית המשפט, כיוון שברח לו. לטענת הנאשם, כיוון שחשב קסדה מלאה והעד היה רחוק ממנו, לא שמע כי זה כרז לו.

בהמשך, המתין לרישום הדו"ח ואחרי שהעד מסר לו את הטופס, הוא סימן לו עם ידו כי ייסע מהמקום וכך עשה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד תביעה 2, תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין את מיקומו, תיארו את אופן נהיגת הנאשם ואת כגורת הדרך שנסע עד שנעצר לבסוף. למעשה, כפי שניתן היה לראות בסרטון השלישי - עמוד 4 לפרוטוקול, שורות 8-11, עבר הנאשם עבירה נוספת של אי ציות להוראת שוטר, עת עזב את המקום, בניגוד להוראתו המפורשת של העד, כי הוא מעוכב ועליו להמתין עד שיסיים את הטיפול בו. מהאופן בו

נעצר הנאשם על ידי עד תביעה 1 וכפי שניתן לראות בסרטון הראשון, הנאשם נהג כשאינו חובש קסדה על ראשו ונראה כי עזב את המקום בו עצר אותו ע"ת 2, בחיפזון.

2. עדותם של עדי התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. גרסת הנאשם הייתה לא אמינה וזאת בלשון המעטה ונסתרה גם בסרטונים שצילם ע"ת 2, שהורה באופן מפורש וברור לנאשם, כי הוא מעוכב ועליו להמתין במקום, אך הנאשם וחברו עזבו את המקום וטענת הנאשם, לפיה העד סימן לו בידו, כי הוא יכול לנסוע, אין לה כל שחר בתיעוד המצולם.

4. הנאשם בחר שלא להעיד את הנוסע שהיה עמו אותה עת וטעמיו עמו.

5. מכאן, שלא אוכל ליתן אמון בגרסת הנאשם גם לגבי מה שהתרחש עד לעצירתו על ידי ע"ת 2 ואמינה עלי גרסת העד, לפיה כרז לנאשם לעצור והבחין בו מביט לאחור ומנסה לברוח ממנו.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ב טבת תש"פ, 09 ינואר 2020, במעמד הצדדים